

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 80

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 17. marts

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2012/C 80/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 73, 10.3.2012.	1

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2012/C 80/02	Lieta C-545/09: Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 2. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (Konvencija, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus — 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta un 25. panta 1. punkta interpretācija — Norīkoto pedagogu piekļuves tiesības tādai pašai karjeras izaugsmei un algas pieaugumam kā attiecīgās dalībvalsts pedagogiem — Aizliegums dažiem no Apvienotās Karalistes darbā Eiropas skolās norīkotiem pedagogiem piekļūt izdevīgākām algu skalām un citiem papildu maksājumiem, kas tiek piešķirti dalībvalstī nodarbinātiem pedagogiem — Nesaderīgums ar 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu)	2

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

2012/C 80/03	Lieta C-210/10: Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 9. februāra spriedums (<i>Hajdú-Bihar Megyei Bíróság</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Márton Urbán/Vám-és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága</i> (Autotransports — Tahogrāfa lietošanas noteikumu pārkāpumi — Dalībvalstu pienākums noteikt samērīgus sodus — Fiksēts naudas sods — Soda samērīgums)	2
2012/C 80/04	Lieta C-249/10 P: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 2. februāra spriedums — <i>Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd</i> /Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un <i>Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)</i> (Apelācija — Dempings — Regula (EK) Nr. 1472/2006 — Tādu konkrētu Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavu imports, kuriem ir ādas virsa — Regula (EK) Nr. 384/96 — 2. panta 7. punkts, 9. panta 5. punkts un 17. panta 3. punkts — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss — Individuāla pieeja — Atlase)	3
2012/C 80/05	Lieta C-277/10: Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 9. februāra spriedums (<i>Handelsgericht Wien</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Martin Luksan/Petrus van der Let</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Intelektuālais īpašums — Autortiesības un blakustiesības — Direktīvas 93/83/EEK, 2001/29/EK, 2006/115/EK un 2006/116/EK — Līgumā paredzēta kinematogrāfiska darba izmantošanas tiesību sadalīšana starp darba galveno režisoru un producentu — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šīs tiesības ekskluzīvi tiek piešķirtas filmas producentam — Iespēja atkāpties no šīs normas ar līguma noslēgšanu starp pusēm — Secīgas tiesības uz atlīdzību)	4
2012/C 80/06	Lieta C-553/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 2. novembrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>Bernhard Rintisch/Klaus Eder</i>	5
2012/C 80/07	Lieta C-601/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 9. septembra spriedumu lietā T-257/07 Francija/Komisija 2011. gada 28. novembrī iesniedza Francijas Republika	5
2012/C 80/08	Lieta C-609/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā T-427/09 <i>centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2011. gada 29. novembrī iesniedza <i>Centrotherm Systemtechnik GmbH</i>	6
2012/C 80/09	Lieta C-610/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā T-434/09 <i>Centrotherm Systemtechnik GmbH</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2011. gada 29. novembrī iesniedza <i>Centrotherm Systemtechnik GmbH</i>	7
2012/C 80/10	Lieta C-614/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 30. novembrī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) — <i>Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer/Anneliese Kuso</i>	8
2012/C 80/11	Lieta C-628/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. decembrī iesniedza <i>Oberlandesgericht Braunschweig</i> (Vācija) — <i>Bußgeldsache/International Jet Management GmbH</i>	9
2012/C 80/12	Lieta C-642/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 15. decembrī iesniedza <i>Administrativen Sad-Varna</i> (Bulgārija) — <i>EOD Stroy Trans/Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"-Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite</i>	9

2012/C 80/13	Lieta C-643/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 15. decembrī iesniedza <i>Administrativen Sad-Varna</i> (Bulgārija) — <i>LVK-56 EOOD/Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"</i> — <i>Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite</i> 10	10
2012/C 80/14	Lieta C-645/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. decembrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) — <i>Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir u.c.</i> 11	11
2012/C 80/15	Lieta C-664/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 30. decembrī iesniedza <i>Juzgado Mercantil de Barcelona</i> (Spānija) — <i>Serveis en Impressió i Retolació Vargas, S.L./Banco Mare Nostrum, S.A.</i> 11	11
2012/C 80/16	Lieta C-665/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 30. decembrī iesniedza <i>Juzgado Mercantil de Barcelona</i> (Spānija) — <i>Alfonso Carlos Amselem Almor/NCG Banco, S.A.</i> 12	12
2012/C 80/17	Lieta C-4/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 2. janvārī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo per la Sardegna</i> (Itālija) — <i>Danilo Tola/Ministero della Difesa</i> 12	12
2012/C 80/18	Lieta C-23/12: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 17. janvārī iesniedza Augstākās tiesas Senāts (Latvija) — <i>Mohamad Zakaria</i> 12	12
2012/C 80/19	Lieta C-48/12: Prasība, kas celta 2012. gada 31. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika 13	13
2012/C 80/20	Lieta C-50/12 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-54/06 <i>Kendrion/Komisija</i> 2012. gada 1. februārī iesniedza <i>Kendrion NV</i> 14	14

Vispārējā tiesa

2012/C 80/21	Lieta T-76/08: Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — <i>El du Pont de Nemour u.c./Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana — Tirgus sadale — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Kopuzņēmums — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība) 15	15
2012/C 80/22	Lieta T-77/08: Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — <i>Dow Chemical/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana — Tirgus sadale — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Kopuzņēmums — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība) 15	15
2012/C 80/23	Lieta T-83/08: Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — <i>Denki Kagaku Kogyo un Denka Chemicals/Komisija</i> (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana — Tirgus sadale — Pierādījums par līdzdalību aizliegtā vienošanās — Pierādījums par norobežošanu no aizliegtās vienošanās — Pārkāpuma ilgums — Tiesības uz aizstāvību — Piekļuve lietas materiāliem — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Tiesiskās pašāvības aizsardzība — Samērīguma princips — Atbildību mīkstinoši apstākļi) 16	16

2012/C 80/24	Lieta T-321/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — <i>skytron energy</i> /ITSB (“arraybox”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “arraybox” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts)	16
2012/C 80/25	Lieta T-469/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — Grieķija/Komisija (ELVGF — Garantiju nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Tomātu pārstrādes un rīsu uzglabāšanas nozares — Galvenās pārbaudes — Integrētā administrācijas un kontroles sistēma konkrētām Kopienas atbalsta shēmām — Samērīguma princips)	16
2012/C 80/26	Lieta T-305/10: Vispārējās tiesas 2012. gada 7. februāra spriedums — <i>Hartmann-Lamboy</i> /ITSB — <i>Diptyque</i> (“DYNIQUE”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “DYNIQUE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “DIPTYQUE” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	17
2012/C 80/27	Lieta T-387/10: Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — <i>Goutier</i> /ITSB — Euro Data (“ARANTAX”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ARANTAX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “ANTAX” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts)	17
2012/C 80/28	Lieta T-424/10: Vispārējās tiesas 2012. gada 7. februāra spriedums — <i>Dosenbach-Ochsner</i> /ITSB — <i>Sisma</i> (Ziloņu attēlojums taisnstūrī) (Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme, kurā attēloti ziloni taisnstūrī — Starptautiska un valsts agrākas grafiskas preču zīmes, kurās attēlots zilonis, un valsts agrāka vārdiska preču zīme “elefanten” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrāko preču zīmju atšķirtspēja)	17
2012/C 80/29	Lieta T-596/10: Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — <i>Almunia Textil</i> /ITSB — <i>FIBA-Europe</i> (“EuroBasket”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “EuroBasket” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “Basket” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	18
2012/C 80/30	Lieta T-64/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 7. februāra spriedums — <i>Run2Day Franchise</i> /ITSB (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Run2” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas vārdiskas un grafiskas preču zīmes “RUN2DAY” — Agrāka Beniluksa grafiska preču zīme “RUN2DATE” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	18
2012/C 80/31	Lieta T-315/10: Vispārējās tiesas 2012. gada 20. janvāra rīkojums — <i>Groupe Partouche</i> /Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Koncentrācija — Lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu — Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Nepieņemamība)	18
2012/C 80/32	Lieta T-607/11 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 23. janvāra rīkojums — <i>Henkel</i> un <i>Henkel France</i> /Komisija (Pagaidu noregulējums — Konkurence — Komisijas lēmums, ar kuru atteikts nosūtīt dokumentus valsts konkurences iestādei — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Intereses celt prasību neesamība — Formas prasību neievērošana — Lūgto pasākumu pagaidu rakstura neesamība — Nepieņemamība)	19

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

*(2012/C 80/01)***Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī***

OV C 73, 10.3.2012.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 65, 3.3.2012.

OV C 58, 25.2.2012.

OV C 49, 18.2.2012.

OV C 39, 11.2.2012.

OV C 32, 4.2.2012.

OV C 25, 28.1.2012.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 2. februāra spriedums — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-545/09) ⁽¹⁾

(Konvencija, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus — 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta un 25. panta 1. punkta interpretācija — Norikoto pedagogu piekļuves tiesības tādai pašai karjeras izaugsmei un algas pieaugumam kā attiecīgās dalībvalsts pedagogiem — Aizliegums dažiem no Apvienotās Karalistes darbā Eiropas skolās norikotiem pedagogiem piekļūt izdevīgākām algu skalām un citiem papildu maksājumiem, kas tiek piešķirti dalībvalstī nodarbinātiem pedagogiem — Nesaderīgums ar 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu)

(2012/C 80/02)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — J. Currall un B. Eggers)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — H. Walker, pārstāvis, un J. Copperl, barrister)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, (OV L 212, 3. lpp.) 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pārkāpums — Darbam Eiropas skolās norikoto skolotāju atalgojums — Izslēgšana norikojuma laikā no atalgojuma pielāgošanas, kas piešķirta valsts skolās nodarbinātiem skolotājiem

Rezolutīvā daļa:

1) 1994. gada 21. jūnija Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādejādi, ka tas uzliek šīs Konvencijas dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka norikšanas vai nosūtīšanas laikā pedagogiem, kas norikoti vai nosūtīti strādāt Eiropas skolās, ir tādas

pašas karjeras attīstības un pensionēšanās tiesības, kādas ir dalībvalstī nodarbinātajiem pedagogiem saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesisko regulējumu;

2) liedzot pedagogiem, kas no Anglijas un Velsas ir norikoti strādāt Eiropas skolās, viņu nosūtīšanas vai norikšanas laikā piekļuvi izdevīgāku algu skalām, it īpaši tām, kas ir zināmas kā “threshold pay”, “excellent teacher system” vai “advanced skills teachers”, un piekļuvi citiem STPCD paredzētiem papildu maksājumiem, tādiem kā “teaching and learning responsibility payments”, Apvienotā Karaliste ir nepareizi piemērojusi Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu;

3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 63, 13.03.2010.

Tiesas (pirmā palāta) 2012. gada 9. februāra spriedums (Hajdú-Bihar Megyei Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Márton Urbán/Vám-és Pényügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

(Lieta C-210/10) ⁽¹⁾

(Autotransports — Tahogrāfa lietošanas noteikumu pārkāpumi — Dalībvalstu pienākums noteikt samērīgus sodus — Fiksēts naudas sods — Soda samērīgums)

(2012/C 80/03)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Márton Urbán

Atbildētāja: Vám- és Pényügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hajdú-Bihar Megyei Bíróság* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV L 102, 1. lpp.), 19. panta 1. un 4. punkta, kā arī Padomes 1985. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā (OV L 370, 8. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 7. nod., 1. sēj., 227. lpp.), 13.–16. panta interpretācija — Valsts tiesiskais regulējums, kurā par visiem tahogrāfa lietošanas noteikumu pārkāpumiem ir paredzēts sodīt ar vienāda apmēra naudas sodu, neņemot vērā konkrētā pārkāpuma smagumu un neparedzot nekādu attaisnojuma iespēju — Dalībvalstu pienākums noteikt samērīgus sodus

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas (EK) Nr. 561/2006, ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85, 19. panta 1. un 4. punktā paredzētā samērīguma prasība ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā tāda sodu sistēma kā ar Valdības 2007. gada 31. marta dekrētu Nr. 57/2007 par apmēru, kādā piemērojami naudas sodi par konkrētu tiesību normu pārkāpumiem preču un pasažieru autopārvadājumu jomā (a közúti áru fuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007. Korm. Rendelet), ieviestā, kurā ir paredzēts piemērot fiksēta apmēra naudas sodu par visiem Padomes 1985. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 561/2006, 13.–16. pantā izklāstīto datu reģistrācijas diagrammu izmantošanas noteikumu pārkāpumiem, lai cik smagi tie arī nebūtu;
- 2) Regulas Nr. 561/2006 19. panta 1. un 4. punktā noteiktā samērīguma prasība ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāda sodu sistēma kā ar Valdības 2007. gada 31. marta dekrētu Nr. 57/2007 par apmēru, kādā piemērojami naudas sodi par konkrētu tiesību normu pārkāpumiem preču un pasažieru autopārvadājumu jomā, ieviestā, kurā ir paredzēta objektīvā atbildība. Tomēr tā jāinterpretē kā ar šo sistēmu paredzētā soda bargumu aizliedzoša.

(¹) OV C 195, 17.07.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 2. februāra spriedums — *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd*/Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un *Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)*

(Lieta C-249/10 P) (¹)

(Apelācija — *Dempings* — Regula (EK) Nr. 1472/2006 — Tādu konkrētu Ķīnas un Vjetnamas izcelsmes apavu imports, kuriem ir ādas virsa — Regula (EK) Nr. 384/96 — 2. panta 7. punkts, 9. panta 5. punkts un 17. panta 3. punkts — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss — Individuāla pieeja — Atlase)

(2012/C 80/04)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd* (pārstāvji — L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop, C. Dackö, advokāti)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — J.-P. Hix, R. Szostak, pārstāvji, G. Berrisch, Rechtsanwalt, N. Chesaites, Barrister), Eiropas Komisija (pārstāvji — T. Scharf un H. van Vliet) un *Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC)*

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2010. gada 4. marta spriedumu lietā T-401/06 *Brosmann Footwear (HK) Ltd* u.c./Eiropas Savienības Padome, ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību daļēji atcelt Padomes 2006. gada 5. oktobra Regulu (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa (OV L 275, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2010. gada 4. marta spriedumu lietā T-401/06 *Brosmann Footwear (HK) Ltd* u.c./Padome;
- 2) atcelt Padomes 2006. gada 5. oktobra Regulu (EK) Nr. 1472/2006, ar kuru uzliek galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, ko piemēro tādu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, daļā, kas attiecas uz *Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd* un *Risen Footwear (HK) Co. Ltd*;

- 3) Eiropas Savienības Padome atļūdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd un Risen Footwear (HK) Co. Ltd gan pirmajā instancē, gan šajā tiesvedībā;
- 4) Eiropas Komisija un Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) sedz savus tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan šajā tiesvedībā.

(¹) OV C 209, 31.07.2010.

Tiesas (trešā palāta) 2012. gada 9. februāra spriedums (Handelsgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Martin Luksan/Petrus van der Let

(Lieta C-277/10) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Intelektuālais īpašums — Autortiesības un blakustiesības — Direktīvas 93/83/EEK, 2001/29/EK, 2006/115/EK un 2006/116/EK — Līgumā paredzēta kinematogrāfiska darba izmantošanas tiesību sadalīšana starp darba galveno režisoru un producentu — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šīs tiesības ekskluzīvi tiek piešķirtas filmas producentam — Iespēja atkāpties no šīs normas ar līguma noslēgšanu starp pusēm — Secīgas tiesības uz atļūdzību)

(2012/C 80/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Martin Luksan

Atbildētājs: Petrus van der Let

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Handelsgericht Wien — Padomes 1992. gada 19. novembra Direktīvas 92/100/EEK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā (OV L 346, 61. lpp.) 2. panta 2., 5. un 6. punkta, kā arī 4. panta, Padomes 1993. gada 27. septembra Direktīvas 93/83/EEK par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autor-

tiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai (OV L 248, 15. lpp.) 1. panta 5. punkta un 2. panta, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.) 2., 3. panta un 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 22. decembra Direktīvas 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem (OV L 372, 12. lpp.) 2. panta 1. punkta interpretācija — Līgumā paredzēta kinematogrāfiska darba izmantošanas tiesību sadalīšana starp filmas autoru un producentu — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru visas izmantošanas tiesības tiek piešķirtas filmas producentam

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1993. gada 27. septembra Direktīvas 93/83/EEK par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai, 1. un 2. panta normas, no vienas puses, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. un 3. panta normas, skatot tās kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā 2. un 3. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/116/EK par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem 2. pantu, no otras puses, ir interpretējamas tādejādi, ka tādas kinematogrāfiskā darba izmantošanas tiesības, kādas tiek aplūktas pamatlietā (reproducēšanas tiesības, pārraidīšanas pa satelītu tiesības un cita veida izziņošanas publiskošanas veidā tiesības), saskaņā ar tiesisko regulējumu tieši un sākotnēji pieder galvenajam režisoram kā minētā darba autoram. Līdz ar to šīs normas ir interpretējamas tādejādi, ka tās ir pret tādu valsts likumdošanu, ar kuru minētās izmantošanas tiesības saskaņā ar tiesisko regulējumu un ekskluzīvi tiek piešķirtas attiecīgā darba producentam;
- 2) Savienības tiesības ir interpretējamas tādejādi, ka tajās dalībvalstīm ir noteikta prerogatīva ieviest kinematogrāfiskā darba nodošanas producentam prezumpciju arī attiecībā uz tādām kinematogrāfiskā darba izmantošanas tiesībām, kādas tiek aplūktas pamatlietā (pārraidīšanas pa satelītu tiesības, reproducēšanas tiesības un cita veida izziņošanas publiskošanas veidā tiesības), ja vien šādai prezumpcijai nav neatspēkojama rakstura, kurš izslēgtu minētā darba galvenajam režisoram iespēju nolīgt citādi;
- 3) Savienības tiesības ir interpretējamas tādejādi, ka galvenajam režisoram kā kinematogrāfiskā darba autoram saskaņā ar tiesisko regulējumu tieši un sākotnēji ir tiesības uz Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto taisnīgo atļūdzību tā sauktās "privātās kopēšanas" izņēmuma dēļ;

4) Savienības tiesības ir interpretējamas tādējādi, ka tās neparedz dalībvalstīm prerogatīvu noteikt kinematogrāfiskā darba nodošanas producentam prezumpciju par tādām tiesībām uz taisnīgu atlīdzību, kas pieder minētā darba galvenajam režisoram pat tad, ja šī prezumpcija ir formulēta neatsaucami vai ja ir iespējama atkāpe no tās.

(¹) OV C 246, 11.09.2010.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 2. novembrī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) — Bernhard Rintisch/Klaus Eder

(Lieta C-553/11)

(2012/C 80/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bernhard Rintisch

Atbildētājs: Klaus Eder

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvas 89/104/EEK (¹) 10. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma principā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru ir jāuzskata, ka preču zīmes izmantošana (preču zīme Nr. 1) ir īstenota arī tad, ja preču zīme ir izmantota (preču zīme Nr. 1) formā, kas atšķiras no formas, kādā tā ir reģistrēta, nepastāvot atšķirībām, kas ietekmētu preču zīmes atšķirtspēju (preču zīme Nr. 1), un ja preču zīme ir arī reģistrēta tajā formā, kādā tā tiek izmantota (preču zīme Nr. 2)?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

Vai pirmajā jautājumā aprakstītais valsts tiesiskais regulējums ir saderīgs ar Direktīvu 89/104/EEK, ja šis valsts tiesiskais regulējums tiek interpretēts ierobežojoši, proti, tas nav piemērojams attiecībā uz preču zīmi (preču zīme Nr. 1), kas ir reģistrēta tikai ar mērķi nodrošināt vai paplašināt citas reģistrētas preču zīmes aizsardzību (preču zīme Nr. 2), kura ir reģistrēta tajā formā, kādā tā tiek arī izmantota?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša vai arī ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša:

a) vai reģistrētas preču zīmes izmantošana (preču zīme Nr. 1) Direktīvas 89/104/EEK 10. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē nav notikusi,

aa) ja preču zīmes īpašnieks izmanto tādu apzīmējuma formu, kas zināmos elementos atšķiras no tās formas, kādā ir reģistrēta attiecīgā preču zīme (preču zīme Nr. 1) un cita preču zīmes īpašniekam piederošā preču zīme (preču zīme Nr. 2), tomēr nepastāvot tādām atšķirībām, kas ietekmētu preču zīmju (preču zīme Nr. 1 un preču zīme Nr. 2) atšķirtspēju;

bb) ja preču zīmes īpašnieks izmanto divas apzīmējuma formas, neviena no kurām neatbilst reģistrētajai preču zīmei (preču zīme Nr. 1), bet viena no kurām (forma Nr. 1) atbilst citai preču zīmes īpašnieka reģistrētajai preču zīmei (preču zīme Nr. 2) un otra (forma Nr. 2) zināmos elementos atšķiras no abām reģistrētajām preču zīmēm (preču zīme Nr. 1 un preču zīme Nr. 2), tomēr nepastāvot tādām atšķirībām, kas ietekmētu preču zīmju atšķirtspēju, un ja šī apzīmējuma forma (forma Nr. 2) vairāk līdzinās otrajai preču zīmes īpašniekam piederošajai preču zīmei (preču zīme Nr. 2)?

b) vai dalībvalsts tiesa drīkst piemērot valsts tiesību normu (šajā gadījumā — *MarkenG* 26. panta 3. punkta otro teikumu), kas ir pretrunā kādam direktīvas noteikumam (šajā gadījumā — Direktīvas 89/104/EEK 10. panta 1. punktam un 2. punkta a) apakšpunktam) lietās, kurās lietas faktiskie apstākļi ir radušies pirms Eiropas Savienības Tiesas nolēmuma pasludināšanas, ar kuru pirmoreiz tika sniegtas norādes par šīs dalībvalsts tiesību normas nesaderīgumu ar direktīvas tiesību normu (šajā gadījumā — 2007. gada 13. septembra spriedums lietā C-234/06 *II Ponte Finanziaria/ITSB* [BAINBRIDGE], Krājums, I-7333. lpp.), ja valsts tiesa uzskata, ka pašāvaldībai, kas tiesvedības dalībniekam pastāv attiecībā uz tā atbilstoši konstitucionālajām tiesībām garantēto tiesību saglabāšanu, ir jāpiespīr lielāka vērtība nekā ar direktīvas normas transponēšanu saistītajai interesei?

(¹) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2011. gada 9. septembra spriedumu lietā T-257/07 Francija/Komisija 2011. gada 28. novembrī iesniedza Francijas Republika

(Lieta C-601/11 P)

(2012/C 80/07)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues, C. Candat, S. Menez un R. Loosli-Surrans)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 9. septembra spriedumu lietā T-257/07 Francija/Komisija;
- taisīt galīgo spriedumu lietā, atceļot Komisijas 2008. gada 17. jūnija Regulu (EK) Nr. 746/2008, ar kuru groza VII pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai⁽¹⁾, vai nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Francijas valdība izvirza četrus pamatus.

Ar savu pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi savu pienākumu sniegt pamatojumu, juridiski pietiekami neatbildot, pirmkārt, uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iebildumiem, kas saistīti ar to, ka Komisija nav ņēmusi vērā pieejamos zinātniskos datus, ciktāl Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka ar šiem iebildumiem Komisijai pārmests, ka tā par šiem datiem nav zinājusi, un, otrkārt, uz Francijas valdības iebildumiem, kas saistīti ar Regulas Nr. 999/2001 24.a panta pārkāpumu, ciktāl Vispārējā tiesa uzskatījusi, ka šie iebildumi vērsti uz to, lai pārbaudītu, vai apstrīdētie pasākumi ir atbilstoši, lai nodrošinātu augstu veselības aizsardzības pakāpi.

Ar savu otro pamatu, kas iedalāms trīs daļās, Francijas valdība norāda, ka Vispārējā tiesa esot sagrozījusi tai iesniegtos faktus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, visupirms, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (turpmāk tekstā — “EPNI”) 2007. gada 8. marta un 2008. gada 24. janvāra atzinumu, uzskatot, ka Komisija varēja no šiem atzinumiem, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secināt, ka citu TSE, nevis GSE ierosinātāju pārņemšanas uz cilvēku risks bija ārkārtīgi zems (pirmā daļa). Ar otro daļu prasītāja turpinājumā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi EPSNI 2005. gada 17. maija un 26. septembra atzinumus, uzskatot, ka Komisija varēja, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatīt, ka ātrās noteikšanas testu ticamības vērtējums, kas ietverts šajos atzinumos bija vērā ņemams, lai šos testus izmantotu saistībā ar cilvēku pārtikai paredzētas aitu vai kazu gaļas kontroli. Ar trešo daļu Francijas valdība, visbeidzot, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi tai iesniegtos faktus, uzskatot, ka visi zināt-

niskie pierādījumi, uz kuriem atsaukusies Komisija, lai attaisnotu apstrīdēto Regulas Nr. 746/2008 pasākumu pieņemšanu, ietvēra jaunus datus salīdzinājumā ar agrākajiem preventīvajiem pasākumiem.

Ar savu trešo pamatu Francijas valdība apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, veicot faktisku juridisko kvalifikāciju, atzīstot Komisijas izvirzītos jaunus zinātniskos datus par tādiem jauniem pierādījumiem, kas maina riska uztveri vai parāda, ka šo risku iespējams novērst, izmantojot par pastāvošajiem pasākumiem mazāk ierobežojošus pasākumus.

Ar savu ceturto pamatu, kas ietver trīs daļas, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, piemērojot piesardzības principu. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja vispirms norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Komisija nebija pārkāpusi Regulas Nr. 999/2001 24.a panta noteikumus, jo saskaņā ar Vispārējās tiesas viedokli tā esot ievērojusi EKL 152. panta 1. punktā ieterto pienākumu nodrošināt augstu veselības aizsardzības līmeni. Ar sava pamata otro daļu Francijas valdība apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, prezumējot, ka zinātniskajiem datiem, ko Komisija izvirzījusi, lai pamatotu Regulas Nr. 746/2008 pieņemšanu, bija obligāti jāietver par pieņemamu risku atzīstamās riska pakāpes vērtējuma attīstība. Pakārtoti, Francijas valdība norāda, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepārbaudot, vai, lai noteiktu par pieņemamu atzīstamo riska pakāpi, Komisija ir ņēmusi vērā TSE nelabvēlīgās ietekmes smagumu un neatgriezeniskumu uz cilvēka veselību. Ar trešo daļu Francijas valdība visbeidzot uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neņemot vērā apstākli, ka ar Regulu Nr. 746/2008 netiek aizstāti agrāki preventīvi pasākumi, bet ka tā tos papildina, pievienojot elastīgākus alternatīvus pasākumus.

⁽¹⁾ OV L 202, 11. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā T-427/09 *centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2011. gada 29. novembrī iesniedza *Centrotherm Systemtechnik GmbH*

(Lieta C-609/11 P)

(2012/C 80/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Centrotherm Systemtechnik GmbH* (pārstāvji — A. Schulz un C. Onken, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā T-427/09;
- noraidīt prasību, ko iesniegusi *centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG* par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2009. gada 25. augusta lēmumu lietā R 6/2008-4;
- piespriest *centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG* atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir vērstā pret Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzējas prasība par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2009. gada 25. augusta lēmumu attiecībā uz atcelšanas procesu starp *centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG* un *Centrotherm Systemtechnik GmbH*.

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus pamatus:

- 1) Pārsūdzētajā nolēmumā neesot ievērots Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 65. pants un Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 2. un 3. punkts. Atbilstoši minētajām tiesību normām Vispārējai tiesai esot bijis jāņem vērā visi prasītājas izvirzītie pamati un iebildes par nepieņemamību.
- 2) Turklāt pārsūdzētais spriedums neesot saderīgs ar Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 76. pantu. Tas esot balstīts uz kļūdainu premisu, saskaņā ar kuru tieši prasītājam ir pierādīšanas pienākums attiecībā uz atbilstošu izmantošanu, lai saglabātu ar apstrīdēto preču zīmi saistītās tiesības. Tomēr faktiski, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā atcelšanas procesā, ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punktu, esot piemērojams princips, ka Birojs veic faktu izvērtēšanu pēc savas ierosmes. Otrkārt, no Regulas Nr. 207/2009 normām un sistēmas, it īpaši salīdzinot normas par atcelšanu un normas par iebildumiem un spēkā neesamību saistībā ar relatīviem atteikuma pamatojumiem, izrietot, ka atcelšanas procesā pierādījumi par izmantošanu principā nav jāsniedz apstrīdētās preču zīmes īpašniekam.

No tā tostarp izrietot, ka Biroja atteikums ņemt vērā pierādījumus tādēļ, ka tie — kā tiek apgalvots — nav sniegti savlaicīgi, neesot pamatots.

- 3) Kļūdaini — pretēji Tiesas judikatūrai — uzskatot, ka faktiskas izmantošanas jēdziens ir pretstatāms pat minimālās izmantošanas jēdzienam, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

- 4) Visbeidzot, Biroja apgalvojums, kuru Vispārējā tiesa nav apšaubījusi un saskaņā ar kuru prasītājas vadītāja ar zvērestu apliecināts paziņojums nav uzskatāms par pieļaujamu pierādījumu atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 78. panta 1. punkta f) apakšpunktam, esot nepareizs un pretrunā pašas Vispārējās tiesas judikatūrai.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā T-434/09 *Centrotherm Systemtechnik GmbH*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2011. gada 29. novembrī iesniedza *Centrotherm Systemtechnik GmbH*

(Lieta C-610/11 P)

(2012/C 80/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Centrotherm Systemtechnik GmbH* (pārstāvji — A. Schulz un C. Onken, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā T-434/09;
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2009. gada 25. augusta lēmumu lietā R 6/2008-4, ciktāl ar to tika apmierināts Kopienas preču zīmes Nr. 1301019 “CENTROTHERM” atcelšanas pieteikums;

— piespriest leikšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG* atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru šī tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību par leikšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtais padomes 2009. gada 25. augusta lēmumu attiecībā uz atcelšanas procesu starp *centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG* un *Centrotherm Systemtechnik GmbH*.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savu apelācijas sūdzību balsta uz šādiem pamatiem:

- 1) Ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpts Preču zīmju regulas ⁽¹⁾ 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts, jo ar to esot pārprasts Anulēšanas nodaļai iesnietā apelācijas sūdzības iesniedzējas komercdirektora ar zvērestu apliecinātā paziņojuma pierādījuma spēks. Pretēji tam, ko uzskata Apelāciju padome un Vispārējā tiesa, šis ar zvērestu apliecinātais paziņojums pat atbilstoši Vispārējās tiesas judikatūrai esot pieļaujams pierādīšanas līdzeklis Preču zīmju regulas 78. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.
  - 2) Turklāt Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Preču zīmju regulas 76. panta 1. punktu. Pretēji iepriekšējo instanču izpratnei, atbilstoši viennozīmīgajam Preču zīmju regulas 76. panta 1. punkta formulējumam, kā arī šīs regulas sistēmai, atcelšanas procesā saskaņā ar Preču zīmju regulas 51. panta 1. punkta a) apakšpunktu esot piemērojams izmeklēšanas pēc paša ierosmes princips.
  - 3) Dokumenti, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja iesniedza procesā Apelāciju padomē, neesot bijuši jānoraida kā novēloti. Tas izrietot, pirmkārt, no Preču zīmju regulas sistēmas, it īpaši salīdzinājuma starp atcelšanas procesā piemērojamajām izmantošanas prasībām ar iebildumu un spēkā neesamības absolūtu reģistrācijas atteikuma pamatojumu dēļ procesā piemērojamajām izmantošanas prasībām, un, otrkārt, no vispārējiem pierādīšanas pienākuma sadales principiem.
- Ņemot vērā iepriekš minēto, esot vajadzīga Regulas, ar ko īsteno Preču zīmju regulu ⁽²⁾, 40. noteikuma 5. punkta teleoloģiskā interpretācija, sašaurinot tā piemērošanas jomu.
- 4) Ja Tiesa Regulas, ar ko īsteno Preču zīmju regulu, 40. noteikuma 5. punkta teleoloģiski sašaurinošo interpretāciju noraidīs, šī tiesību norma neesot piemērojama, jo tā esot pretrunā

Preču zīmju regulas tiesību normām un sistēmai un ar to esot pārkāpts vispārējs tiesiskās valsts samērīguma princips.

- ⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 30. novembrī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija)
— *Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer/Anneliese Kuso*

(Lieta C-614/11)

(2012/C 80/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer*

Atbildētāja: *Anneliese Kuso*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 76/207/EEK ⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2002/73/EK, 3. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru jautājums par to, vai pastāv diskriminācija atkarībā no dzimuma saistībā ar darba tiesisko attiecību izbeigšanu, kas notiek sakarā ar tāda individuāla darba līguma termiņa beigām, kas ir noslēgts pirms minētās direktīvas spēkā stāšanās (šajā gadījumā — pirms Austrijas pievienošanās Eiropas Savienībai), ir jāpārbauda, nevis pamatojoties uz darba līguma, kas pirms [Austrijas] pievienošanās tika noslēgts uz noteiktu laiku, termiņa beigām kā "atļāšanas nosacījumu", bet tikai saistībā ar līguma par darba līguma termiņa pagarinājumu atteikumu kā "darbā pieņemšanas nosacījumu"?

- ⁽¹⁾ 1976. gada 9. februāra Direktīva 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem (OV L 39, 40. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/73/EK.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. decembrī iesniedza *Oberlandesgericht Braunschweig* (Vācija) — *Bußgeldsache/International Jet Management GmbH*

(Lieta C-628/11)

(2012/C 80/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Braunschweig

Lietas dalībnieks pamata procesā

International Jet Management GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 18. pantā (bijušais EKL 12. pants) paredzētais diskriminācijas aizliegums ir piemērojams, ja dalībvalsts (Vācijas Federatīvā Republika) gaisa pārvadātājam, kura rīcībā ir citā dalībvalstī (Austrijas Republikā) piešķirta derīga darbības licence Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 24. septembra Regulas Nr. 1008/2008 par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā 3. un 8. panta izpratnē, pieprasa ielidošanas atļauju attiecībā uz gaisa pārvadājumiem pēc pasūtījuma (neregulāriem komerciāliem gaisa pārvadājumiem), kas notiek no trešām valstīm uz dalībvalsti?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai LESD 18. panta (bijušais EKL 12. pants) pārkāpums ir saskatāms jau pašā prasībā saņemta atļauja, ja ielidošanas atļauja, kuras saņemšana var tikt panākta ar naudas soda palīdzību, attiecībā uz gaisa pārvadājumiem no trešām valstīm tiek pieprasīta no gaisa pārvadātājiem, kas atļauju piedalīties satiksmē (darbības licenci) ir saņēmuši pārējās dalībvalstīs, taču šāda atļauja netiek prasīta no gaisa pārvadātājiem, kuriem ir atļauja piedalīties satiksmē Vācijas Federatīvajā Republikā?
- 3) Ja LESD 18. pants (bijušais EKL 12. pants) ir piemērojams (pirmais jautājums), taču pati prasība saņemta atļauju netiek vērtēta kā diskriminējoša (otrais jautājums), vai ielidošanas atļaujas piešķiršanai saistībā ar attiecīgās sabiedrības gaisa pārvadājumiem, kas notiek no trešām valstīm uz Vācijas Federatīvo Republiku, piedraudot ar naudas sodu un nepārkāpjot diskriminācijas aizliegumu, var tikt piemērots nosacījums par to, ka dalībvalsts gaisa pārvadātājs licencētājam iestādei pierāda, ka gaisa pārvadātāji ar atļauju piedalīties satiksmē Vācijas Federatīvajā Republikā nav spējīgi nodrošināt gaisa pārvadājumus (paziņojums par nepieejamību)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 15. decembrī iesniedza *Administrativen Sad-Varna* (Bulgārija) — *EOD Stroy Trans/Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"-Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite*

(Lieta C-642/11)

(2012/C 80/12)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen Sad-Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *EOD Stroy Trans*

Atbildētājs: *Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"-Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia po Prihodite*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK (!) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 203. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pievienotās vērtības nodoklis, kuru persona ir norādījusi rēķinā, ir jāmaksā neatkarīgi no tā, vai pastāv iemesli tā norādīšanai (piegādes vai pakalpojuma, vai maksājuma neesamība), kā arī tādējādi, ka struktūras, kuras pārbauda *Zakon za danak varhu dobavenata stoynost* (likuma "Par pievienotās vērtības nodokli") piemērošanu, pamatojoties uz valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru rēķinu var koriģēt tikai tā izsniedzējs, nav tiesīgas koriģēt nodokli, kuru persona ir norādījusi?
- 2) Vai ar administratīvo un tiesu praksi tiek pārkāpti nodokļu neitralitātes, samērīguma un tiesiskās palāvības principi, saskaņā ar kuriem darījuma pusei (rēķinā minētajam [preces] pircējam vai [pakalpojuma] saņēmējam) ar lēmumu par nodokļu revīziju tiek liegtas tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, tajā pašā laikā otrai darījuma pusei (rēķina izsniedzējam) — atkal ar lēmumu par nodokļu revīziju — norādītais pievienotās vērtības nodoklis netiek koriģēts, un, konkrēti, šādos gadījumos:
  - rēķinu izsniedzējs tā sabiedrībā veiktās nodokļu revīzijas ietvaros nav iesniedzis nekādus dokumentus;
  - rēķinu izsniedzējs nodokļu revīzijas procedūrā ir iesniedzis dokumentus, tomēr tā piegādātāji nav snieguši pierādījumus vai uz iesniegto pierādījumu pamata nav bijis iespējams konstatēt, ka faktiski preces ir tikušas piegādātas vai pakalpojumi ir tikuši sniegti;

— rēķinu izsniedzēja nodokļu revīzijas procedūrā attiecīgās piegādes secīgi nav tikušas pārbaudītas?

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 15. decembrī iesniedza Administratīven Sad-Varna (Bulgārija) — LVK-56 EOOD/Direktor na Direksia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Lieta C-643/11)

(2012/C 80/13)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administratīven Sad-Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: LVK-56 EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK (¹) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 203. pants attiecas uz visiem gadījumiem, kuros pievienotās vērtības nodoklis rēķinā ir norādīts nepareizi, ieskaitot gadījumus, kuros rēķins ar tajā norādīto pievienotās vērtības nodokli ir ticis izrakstīts, bet nodokļa iekasējamības gadījums nav iestājies? Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša: vai Direktīvas 2006/112 203. un 273. pantā ir ietverta prasība dalībvalstīm skaidri noteikt, ka rēķinā norādītais pievienotās vērtības nodoklis, attiecībā uz kuru darījums nav ticis veikts, ir jāmaksā vai arī ir pietiekami ar to, ka tiek transponēts direktīvas vispārējais noteikums, saskaņā ar kuru nodokli maksā ikviens persona, kura to norāda rēķinā?
- 2) Vai Direktīvas 2006/112 73., 179. un 203. pantā, ņemot vērā Direktīvas 2006/112 preambulas 39. apsvērumu un priekšnodokļa atskaitījumu precizitātes nodrošināšanas nolūkā, ir prasīts, lai gadījumā, kad rēķinā ir ticis norādīts pievienotās vērtības nodoklis, bet nodokļa iekasējamības gadījums nav iestājies, par ieņēmumiem atbildīgās struktūras koriģētu nodokļu aprēķina bāzi un rēķinā norādīto nodokli?
- 3) Vai īpašie pasākumi atbilstoši Direktīvas 2006/112 395. pantam var pastāvēt tādas nodokļu prakses gadījumā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, saskaņā ar kuru par ieņēmumiem atbildīgās struktūras priekšnodokļa atskaitījumu kontroles

nolūkā pārbauda vienīgi veikto priekšnodokļa atskaitīšanu, tajā pašā laikā nodoklis par veiktajiem darījumiem tiek uzskatīts par obligāti maksājamu jau tādēļ vien, ka tas ir ticis norādīts rēķinā? Gadījumā, ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša: vai saskaņā ar Direktīvas 2006/112 203. pantu ir pieļaujams — un ja jā, tad kādos gadījumos —, ka par vienu un to pašu darījumu pievienotās vērtības nodoklis vienreiz tiek iekasēts no preces piegādātāja vai pakalpojumu sniedzēja, jo nodokli tas ir norādījis rēķinā, un otrreiz — no preces pircēja vai pakalpojuma saņēmēja, ievērojot, ka tam tiek liegtas tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu?

- 4) Vai ar tādu nodokļu praksi, kāda tiek aplūkota pamatlietā, — saskaņā ar kuru tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu ar nodokli apliekamas preces pircējam vai ar nodokli apliekama pakalpojuma saņēmējam, tiek liegtas tādēļ, ka “nav pierādījumu par notikušu darījumu”, neņemot vērā jau apstiprinātos faktus, ka ir radusies nodokļa iekasējamība attiecībā uz preces piegādātāju vai pakalpojuma sniedzēju un ka tam ir jāmaksā nodoklis, turklāt attiecīgais lēmums par nodokļu revīziju līdz tiesību uz priekšnodokļa atskaitīšanu rašanās novērtēšanas laikam nebija ticis grozīts vai nebija radies un konstatēts pamats grozīt to valsts paredzētajā kārtībā, — tiek pārkāpts pievienotās vērtības nodokļa kumulācijas aizliegums, un vai šī nodokļu prakse ir pretrunā tiesiskās drošības, vienlīdzīgas attieksmes un nodokļu neitralitātes principiem?
- 5) Vai saskaņā ar Direktīvas 2006/112 167. pantu un 168. panta a) punktu ir pieļaujams, ka tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu ar nodokli apliekamas preces pircējam vai ar nodokli apliekama pakalpojuma saņēmējam, kurš izpilda visus direktīvas 178. pantā paredzētos nosacījumus, tiek liegtas pēc tam, kad ar spēkā stājušos lēmumu par nodokļu revīziju, kurš pieņemts attiecībā uz preces piegādātāju vai pakalpojumu sniedzēju, “nenotikuša nodokļa iekasējamības gadījuma” dēļ nav veikta par šo darījumu izrakstītajā rēķinā norādītā pievienotās vērtības nodokļa koriģēšana, bet nodokļa iekasējamība ir tikusi atzīta par radušos un ņemta vērā, sagatavojot rezultātus par attiecīgo taksācijas periodu? Vai, atbildot uz šo jautājumu, nozīme ir apstāklim, ka preces piegādātājs vai pakalpojuma sniedzējs nodokļu revīzijas gaitā nav iesniedzis nekādus grāmatvedības uzskaites dokumentus un ka rezultāti par šo taksācijas periodu ir tikuši sagatavoti, vienīgi pamatojoties uz pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās un pārdošanas un pirkšanas virsgrāmatās iekļautajiem datiem?
- 6) Atkarībā no atbildes uz iepriekš minētajiem jautājumiem: vai Direktīvas 2006/112 167. pants un 168. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pievienotās vērtības nodokļa neitralitāte tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, prasa, lai nodokļu maksātājs varētu atskaitīt rēķinā par attiecīgajiem darījumiem norādīto nodokli?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. decembrī iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) — *Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir u.c.*

(Lieta C-645/11)

(2012/C 80/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Land Berlin*

Atbildētāji: *Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tiesiski nepamatota maksājuma atgūšana arī ir civillietas Regulas (EK) Nr. 44/2001⁽¹⁾ 1. panta 1. punkta izpratnē, ja iestāde ir likusi federālajai zemei izmaksāt cietušajiem kā kompensāciju daļu no ieņēmumiem par zemesgabala pirkuma cenas, bet tā vietā viņiem samaksājusi visu pirkuma cenu?
- 2) Vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 6. panta 1. punktā izvirzītais nosacījums par vairāku prasību ciešu saistību ir izpildīts arī tad, ja atbildētāji izvirza vairākus kompensācijas prasījumus, kurus var izskatīt tikai kopā?
- 3) Vai Regulas (EK) Nr. 44/2001 6. panta 1. punkts ir piemērojams arī atbildētājiem, kuru dzīvesvieta nav Eiropas Savienībā? Ja atbilde ir apstiprinoša: vai tā tas ir arī gadījumā, kad atbildētāju dzīvesvietas valstī, pamatojoties uz divpusēju nolīgumu ar izdevējvalsti, jurisdikcijas neesamības dēļ spriedumu var neatzīt?

(1) Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.; labojums latviešu valodā — OV L 81, 29.03.2011., 18. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 30. decembrī iesniedza *Juzgado Mercantil de Barcelona* (Spānija) — *Serveis en Impressió i Retolació Vargas, S.L./Banco Mare Nostrum, S.A.*

(Lieta C-664/11)

(2012/C 80/15)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Mercantil de Barcelona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Serveis en Impressió i Retolació Vargas, S.L.*

Atbildētāja: *Banco Mare Nostrum S.A.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tas, ka kredītiestāde klientam piedāvā procentu likmju mijmaiņas darījumu, lai aizsargātu pret agrāko finanšu darījumu procentu likmju svārstību risku, ir jāuzskata par ieguldījumu konsultāciju Direktīvas 2004/39/EK⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 4. apakšpunktā rodamās definīcijas izpratnē?
- 2) Vai apstāklim, ka attiecībā uz privāto ieguldītāju nav veikta minētās direktīvas 19. panta 4. punktā paredzētā piemērotības pārbaude, ieguldītāja un konsultējošās kredītiestādes starpā noslēgtais procentu likmju mijmaiņas darījums ir jāpadara par vispār spēkā neesošu?
- 3) Vai gadījumā, ja aprakstītajā veidā sniegtais pakalpojums netiek uzskatīts par ieguldījumu konsultāciju, tas vien, ka tāds sarežģīts finanšu instruments kā procentu likmju mijmaiņa tiek iegādāts, uz ieguldījumu iestādi attiecināmu iemeslu dēļ neveicot Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 5. punktā paredzēto atbilstības pārbaudi, padara ar šo kredītiestādi noslēgto iegādes līgumu par vispār spēkā neesošu?
- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 9. punktu ar to vien, ka kredītiestāde piedāvā ar kādu hipotekāro kredītu, par kuru ir nolīgts ar šo vai kādu citu iestādi, saistītu sarežģītu finanšu instrumentu, ir pietiekami, lai nebūtu piemērojams pienākums veikt iepriekš minētajā 19. pantā noteiktās piemērotības un atbilstības pārbaudes, kas investīciju iestādei ir jāveic attiecībā uz privāto ieguldītāju?
- 5) Vai, lai varētu nepiemērot Direktīvas 2004/39/EK 19. pantā noteiktos pienākumus, ir vajadzīgs, lai uz finanšu produktu,

ar kuru ir saistīts piedāvātais finanšu instruments, tiktu attiecinātas minētajā direktīvā noteiktajām līdzīgas likumiskas prasības par ieguldītāja aizsardzību?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 7. sēj., 263. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 30. decembrī iesniedza Juzgado Mercantil de Barcelona (Spānija) — Alfonso Carlos Amselem Almor/NCG Banco, S.A.

(Lieta C-665/11)

(2012/C 80/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado Mercantil de Barcelona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Alfonso Carlos Amselem Almor

Atbildētāja: NCG Banco, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tas, ka kredītiestāde klientam, ar kuru tā pirms tam noslēgusi hipotekārā kredīta līgumu, piedāvā procentu likmju mijmaiņas darījumu, lai aizsargātu pret agrākā darījuma procentu likmju svārstību risku, ir jāuzskata par ieguldījumu konsultāciju Direktīvas 2004/39/EK (¹) 4. panta 1. punkta 4. apakšpunktā rodamās definīcijas izpratnē?
- 2) Vai apstāklim, ka attiecībā uz privāto ieguldītāju nav veikta minētās direktīvas 19. panta 4. punktā paredzētā piemērotības pārbaude, ieguldītāja un konsultējošās kredītiestādes starpā noslēgtais procentu likmju mijmaiņas darījums ir jāpadara par vispār spēkā neesošu?
- 3) Vai gadījumā, ja aprakstītajā veidā sniegtais pakalpojums netiek uzskatīts par ieguldījumu konsultāciju, tas vien, ka tāds sarežģīts finanšu instruments kā procentu likmju mijmaiņa tiek iegādāts, uz ieguldījumu iestādi attiecināmu iemeslu dēļ neveicot Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 5. punktā paredzēto atbilstības pārbaudi, padara ar šo kredītiestādi noslēgto iegādes līgumu par vispār spēkā neesošu?
- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 19. panta 9. punktu ar to vien, ka kredītiestāde piedāvā ar kādu hipotekāro kredītu saistītu sarežģītu finanšu instrumentu, ir pietiekami,

lai nebūtu piemērojams pienākums veikt iepriekš minētajā 19. pantā noteiktās piemērotības un atbilstības pārbaudes, kas investīciju iestādei ir jāveic attiecībā uz privāto ieguldītāju?

- 5) Vai, lai varētu nepiemērot Direktīvas 2004/39/EK 19. pantā noteiktos pienākumus, ir vajadzīgs, lai uz finanšu produktu, ar kuru ir saistīts piedāvātais finanšu instruments, tiktu attiecinātas minētajā direktīvā noteiktajām līdzīgas likumiskas prasības par ieguldītāja aizsardzību?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 1. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 7. sēj., 263. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 2. janvārī iesniedza Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Itālija) — Danilo Tola/Ministero della Difesa

(Lieta C-4/12)

(2012/C 80/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Danilo Tola

Atbildētāja: Ministero della Difesa

Pēc lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu atsaukšanas 2012. gada 5. janvārī Tiesa ar 2012. gada 18. janvāra rīkojumu ir izslēgusi lietu no reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 17. janvārī iesniedza Augstākās tiesas Senāts (Latvija) — Mohamad Zakaria

(Lieta C-23/12)

(2012/C 80/18)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Mohamad Zakaria*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Regulas Nr.562/2006 ⁽¹⁾, ar kuru ieviests Kopienas Kodekss par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss), 13. panta 3. punkts paredz personas tiesības pārsūdzēt ne tikai ieceļošanas atteikumu, bet arī lēmuma, ar kuru atļauts ieceļot, pieņemšanas gaitā izdarītus procesuālus pārkāpumus?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai minētā tiesību norma, ņemot vērā Regulas Nr. 562/2006 preambulas 20. punktu un 6. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, nosaka dalībvalsts pienākumu nodrošināt pārsūdzības īstenošanu tiesā?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un uz otro jautājumu ir noliedzosa, vai regulas Nr. 562/2006 13. panta 3. punkts, ņemot vērā šīs regulas preambulas 20. punktu un 6. panta 1. punktu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu, nosaka dalībvalsts pienākumu nodrošināt pārsūdzības īstenošanu iestādē, kura institucionāli un funkcionāli atbilst tādām pašām garantijām kā tiesa?

⁽¹⁾ OV L 105, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 31. janvārī — Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-48/12)

(2012/C 80/19)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *P. Hetsch, S. Petrova* un *K. Herrmann*)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvas 2008/50/EK par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai ⁽¹⁾ prasības, vai katrā ziņā

nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Polijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 33. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Polijas Republikai saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu samaksāt kavējuma naudu EUR 71 521,38 dienā, sākot no šajā lietā taisītā sprieduma pasludināšanas dienas, par to, ka tā nav izpildījusi pienākumu paziņot par Direktīvas 2008/50/EK transponēšanas pasākumiem;

— piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Polijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 2008/50/EK 33. panta 1. punktā paredzēto pienākumu.

Direktīva 2008/50/EK ir galvenais Savienības līmeņa juridiskais instruments attiecībā uz gaisu piesārņojošām vielām, un līdz ar to tās mērķis ir vides un cilvēku veselības aizsardzība. Tajā ir cita starpā paredzēti novērtēšanas un mērījumu standarti, kā arī mērķi tādu piesārņojošo vielu daļiņu koncentrācijas gaisā samazināšanai, kurām gaisā ir viskaitīgākā ietekme uz cilvēka veselību. Tā dalībvalstīm uzliek pienākumu cieto daļiņu PM 2,5 ekspozīcijas koncentrāciju 2015. gadā ierobežot līdz 20 mikrogramiem/m³. Turklāt attiecībā uz PM 2,5 tajā ir noteikts mērķlielums 25 mikrogrami/m³, kas bija jāsasniedz līdz 2010. gadam. Turklāt tajā ir noteikts, ka dalībvalstīm līdz 2015. gadam attiecībā uz PM 2,5 ir jāsasniedz robežlielums 25 mikrogrami/m³ (1. posms), turpretim 2. posmā — robežlielums 20 mikrogrami/m³. Turklāt dalībvalstīm saskaņā ar Direktīvu 2008/50/EK ir pienākums informēt sabiedrību par gaisa kvalitāti un citiem uz direktīvas pamata veiktiem pasākumiem (26. un nākamais pants).

Saskaņā ar Direktīvas 2008/50/EK 33. panta 1. punktu Polijas Republikai bija pienākums līdz 2010. gada 11. jūnijam pieņemt valsts tiesību aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, un nodrošināt to stāšanos spēkā.

Polijas Republika nav transponējusi visus vajadzīgos noteikumus Polijas tiesību sistēmā, ne arī nodrošinājusi to stāšanos spēkā. Vides aizsardzības ministrijai izstrādājot pamatnostādnes likumprojektam attiecībā uz grozījumiem likumā par vides aizsardzību un dažos citos likumos, Direktīvas 2008/50/EK 33. panta 1. punktā paredzētais pienākums netika izpildīts.

Polijas iestādes ir informējušas Komisiju tikai par to, ka Direktīvas 2008/50/EK 6. panta 1. punkts un 23. pants esot daļēji transponēts ar 2009. gada 17. jūlija Likuma par siltumnīcas efektu izraisošo gāzu un citu vielu emisiju kontroli, izveidojot sēra dioksīda (SO₂) un slāpekļa oksīda (NO) emisiju kontroles sistēmu, 13. un 15. pantu, kā arī par pienākumu izstrādāt projektu valsts ekspozīcijas samazināšanas plānam.

(¹) OV L 152, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2011. gada 16. novembra spriedumu lietā T-54/06 Kendrion/Komisija 2012. gada 1. februārī iesniedza Kendrion NV

(Lieta C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Kendrion NV (pārstāvji — P. Glazener un T. Ottervanger, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā vai daļēji atcelt spriedumu atbilstoši izvirzītajiem tiesību pamatiem;
- pilnībā vai daļēji atcelt lēmumu, ciktāl tas skar apelācijas sūdzības iesniedzēju;
- atcelt vai samazināt prasītājai piespriesto naudas sodu;
- pakārtoti, nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai Vispārējā tiesā, lai tā pieņemtu lēmumu atbilstoši Tiesas uzskatam;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā instancē, kā arī tos, kas radušies Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Ar **pirmo pamatu** tiek izteikts pārmetums, ka Vispārējā tiesa esot atzinusi par pieņemamu kļūdainu izpratni par Savienības tiesībām un savu spriedumu esot pretrunīgi pamatojusi, nolemdama, ka Komisija no tiesību viedokļa pietiekami ir izklāstījusi to, kādēļ tā *Kendrion* ir uzlikusi augstāku naudas sodu nekā *Fardem*.
- 2) **Otrajā pamatā** tiek norādīts, ka Vispārējā tiesa, izvērtējuma jautājumā par to, vai Komisija varēja pieņemt, ka *Kendrion* ir solidāri atbildīga par tās kādreizējai meitas sabiedrībai *Fardem* uzlikto naudas sodu, esot atzinusi par pieņemamu kļūdainu juridisku izpratni, kā arī pieļāvusi kļūdu konkrētā pierādījumu novērtējumā un tādējādi pieļāvusi arī procesuālu kļūdu. Savā spriedumā Vispārējā tiesa prettiesiski esot sadalījusi pierādīšanas pienākumu, acīmredzami neesot ņēmusi vērā faktus un redzami neatbilstoši novērtējusi pierādījumus. Turklāt tā nepietiekami esot pamatojusi savus secinājumus un nepilnīgi iedziļinājusies *Kendrion* paustajā.
- 3) Ar **trešo pamatu** *Kendrion* apšauba pārsūdzētā spriedumā atrodamos apsvērumus, kuros Vispārējā tiesa izskatīja *Kendrion* otro, ceturto un piekto prasījumu daļu un tos noraidīja. Vispārējai tiesai esot neatbilstoša sapratne par Savienības tiesībām, jo tā pieņēma, ka meitas sabiedrībai *Kendrion*, kura nav piedalījies pārkāpumā, var uzlikt atsevišķu naudas sodu, kas esot augstāks nekā naudas sods, kurš uzlikts *Fardem*, kura ir izdarījusi pārkāpumu. Vispārējā tiesa ir pārkāpusi arī vienlīdzīgas attieksmes principu un savu vērtējumu ir pamatojusi pretrunīgi un nepilnīgi.
- 4) **Ceturtajā pamatā** *Kendrion* apgalvo, ka Vispārējā tiesa *Kendrion* minēto saistībā ar to, ka tiesvedība Vispārējā tiesā ir bijusi pārmērīgi ilga, nepamatoti ir noraidījusi kā "bezjēdzīgu". Izskatās, kas tādējādi Vispārējā tiesa uzskata, ka tā nav tiesīga taisīt spriedumu par kļūdu tajā notiekošajā tiesvedībā. Pat ja Vispārējā tiesa pati nebūtu tiesīga samazināt naudas sodu savas pašas tiesvedības ilguma dēļ, katrā ziņā Tiesas pienākums ir taisīt spriedumu par šo tiesiskajai drošībai būtisko aspektu un no tā atvasināt vajadzīgās sekas.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — *EI du Pont de Nemour u.c./Komisija*

(Lieta T-76/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana — Tirgus sadale — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Kopuzņēmums — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība)

(2012/C 80/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *EI du Pont de Nemours and Company* (Wilmington, Delavēra, Savienotās Valstis); *DuPont Performance Elastomers LLC* (Wilmington); un *DuPont Performance Elastomers SA* (*Grand-Saconnex*, Šveice) (pārstāvji — *J. Boyce* un *A. Lyle-Smythe*, *solicitors*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji *X. Lewis* un *V. Bottka*, vēlāk *V. Bottka* un *V. Di Bucci*, un visbeidzot *V. Bottka*, *S. Noë* un *A. Biolan*)

Priekšmets

Pirmkārt, lūgums atcelt 1. un 2. pantu Komisijas 2007. gada 5. decembra Lēmumā C(2007) 5910, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F/38.629 — Hloroprēnkaučuks), kas grozīts ar Komisijas 2008. gada 23. jūnija Lēmumu C(2008) 2974, galīgā redakcija, ciktāl tie attiecas uz *EI du Pont de Nemours and Company*, un, otrkārt, lūgums samazināt prasītājam ar šo lēmumu solidāri uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *EI du Pont de Nemours and Company*, *DuPont Performance Elastomers LLC*, un *DuPont Performance Elastomers SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 116, 09.05.2008.

Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — *Dow Chemical/Komisija*

(Lieta T-77/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana — Tirgus sadale — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Kopuzņēmums — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Sadarbība)

(2012/C 80/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *The Dow Chemical Company* (Midland, Mičigana, Savienotās Valstis) (pārstāvji — *D. Schroeder* un *T. Graf*, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — sākotnēji *X. Lewis* un *V. Bottka*, vēlāk *V. Bottka* un *V. Di Bucci*, un visbeidzot *V. Bottka*, *P. Van Nuffel* un *L. Malferrari*)

Priekšmets

Pirmkārt, lūgums atcelt Komisijas 2007. gada 5. decembra Lēmumu C(2007) 5910, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F/38.629 — Hloroprēnkaučuks), kas grozīts ar Komisijas 2008. gada 23. jūnija Lēmumu C(2008) 2974, galīgā redakcija, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un, pakārtoti, lūgums samazināt prasītājam ar šo lēmumu uzliktā naudas soda apmēru.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *The Dow Chemical Company* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 116, 09.05.2008.

Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — Denki Kagaku Kogyo un Denka Chemicals/Komisija

(Lieta T-83/08) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Hloroprēnkaučuka tirgus — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums — Cenu noteikšana — Tirgus sadale — Pierādījums par līdzdalību aizliegtā vienošanās — Pierādījums par norobežošanas no aizliegtās vienošanās — Pārkāpuma ilgums — Tiesības uz aizstāvību — Piekļuve lietas materiāliem — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Tiesiskās palāvības aizsardzība — Samērīguma princips — Atbildību mīkstinoši apstākļi)

(2012/C 80/23)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha (Tokija, Japāna) un Denka Chemicals GmbH (Diseldorfā, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji G. van Gerven, T. Franchoo un D. Fessenko, vēlāk T. Franchoo, B. Bär-Bouysyère un A. de Beaugrenier, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — S. Noë un V. Bottka)

Priekšmets

Pirmkārt, lūgums atcelt Komisijas 2007. gada 5. decembra Lēmumu C(2007) 5910, galīgā redakcija, par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F/38.629 — Hloroprēnkaučuks), ciktāl tas attiecas uz prasītājām, un, pakārtoti, lūgums samazināt prasītājām ar šo lēmumu solidāri uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha un Denka Chemicals GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 107, 26.04.2008.

Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — skytron energy/ITSB (“arraybox”)

(Lieta T-321/09) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “arraybox” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts)

(2012/C 80/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: skytron energy GmbH & Co. KG (Berlīnē, Vācija) (pārstāvji — H.J. Omsels un C. Danziger, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Schaffner)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 4. jūnija lēmumu lietā R 1680/2008-1 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “arraybox” kā Kopienas preču zīmi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) skytron energy GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 267, 07.11.2009.

Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — Grieķija/Komisija

(Lieta T-469/09) ⁽¹⁾

(ELVGF — Garantiju nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Tomātu pārstrādes un rīsu uzglabāšanas nozares — Galvenās pārbaudes — Integrētā administrācijas un kontroles sistēma konkrētām Kopienas atbalsta shēmām — Samērīguma princips)

(2012/C 80/25)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — I. K. Chalkias un S. Papaioannou)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Rossi un A. Markoulli)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 24. septembra Lēmumu 2009/721/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 257, 28. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 24, 30.01.2010.

Vispārējās tiesas 2012. gada 7. februāra spriedums — Hartmann-Lamboy/ITSB — Diptyque (“DYNIQUE”)

(Lieta T-305/10) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “DYNIQUE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “DIPTYQUE” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2012/C 80/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marlies Hartmann-Lamboy (Westerburg, Vācija) (pārstāvis — R. Loos, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — sākotnēji A. Pohlmann, vēlāk G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Diptyque SAS (Parīze, Francija)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 7. maija lēmumu R 1217/2009-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Diptyque SAS un Marlies Hartmann-Lamboy k-dzi

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Marlies Hartmann-Lamboy k-dze atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 288, 23.10.2010.

Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums — Goutier/ITSB — Euro Data (“ARANTAX”)

(Lieta T-387/10) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “ARANTAX” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “ANTAX” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts)

(2012/C 80/27)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Klaus Goutier (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis — E. Happe, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — B. Schmidt)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdiens (Sarrebruck, Vācija) (pārstāvis — D. Wagner, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2010. gada 1. jūlija lēmumu lietā R 126/2009-4 saistībā ar iebildumu procesu starp Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdiens un Klaus Goutier k-gu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Klaus Goutier k-gs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 301, 06.11.2010.

Vispārējās tiesas 2012. gada 7. februāra spriedums — Dosenbach-Ochsner/ITSB — Sisma (Ziloņu attēlojums taisnstūrī)

(Lieta T-424/10) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas grafiska preču zīme, kurā attēloti ziloņi taisnstūrī — Starptautiska un valsts agrākas grafiskas preču zīmes, kurās attēlots zilonis, un valsts agrāka vārdiska preču zīme “elefanten” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Agrāko preču zīmju atšķirtspēja)

(2012/C 80/28)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport (Dietikon, Šveice) (pārstāvis — O. Rauscher, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Mannucci)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Sisma SpA (Mantova, Itālija) (pārstāvis — F. Caricato, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2010. gada 15. jūlija lēmumu lietā R 1638/2008-4 par iebildumu procesu starp Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport un Sisma SpA

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2010. gada 15. jūlija lēmumu lietā R 1638/2008-4;
- 2) ITSB sedz savus un atlīdzina Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport tiesāšanās izdevumus;
- 3) Sisma SpA sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 317, 20.11.2010.

**Vispārējās tiesas 2012. gada 2. februāra spriedums —
Almunia Textil/ITSB — FIBA-Europe (“EuroBasket”)**

(Lieta T-596/10) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas vārdiskas preču zīmes “EuroBasket” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “Basket” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2012/C 80/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Spānija) (pārstāvis — J. E. Astiz Suárez, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — R. Manea)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: FIBA-Europe eV (Mīnhene, Vācija) (pārstāvis — T. Hogh Holub, advokāts)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 6. oktobra lēmumu lietā R 280/2010-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Almunia Textil, SA un FIBA-Europe eV

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Almunia Textil, SA sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un FIBA-Europe eV tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas radušies FIBA-Europe eV procesā Apelāciju padomē.

(¹) OV C 80, 12.03.2011.

**Vispārējās tiesas 2012. gada 7. februāra spriedums —
Run2Day Franchise/ITSB**

(Lieta T-64/11) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Run2” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Kopienas vārdiskas un grafiskas preču zīmes “RUN2DAY” — Agrāka Beniluksa grafiska preču zīme “RUN2DATE” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2012/C 80/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Run2Day Franchise BV (Utrehta, Nīderlande) (pārstāvis — H. Koernaad, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Pohlmann)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Vācija) (pārstāvis — H. Prange, advokāts)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 11. novembra lēmumu lietā R 349/2010-1 saistībā ar iebildumu procesu starp Run2Day Franchise BV un Runners Point Warenhandel GmbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 11. novembra lēmumu lietā R 349/2010-1;
- 2) ITSB un Runners Point Warenhandels GmbH papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina Run2Day Franchise BV tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 89, 19.03.2011.

**Vispārējās tiesas 2012. gada 20. janvāra rīkojums — Groupe
Partouche/Komisija**

(Lieta T-315/10) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Koncentrācija — Lēmums, ar ko koncentrāciju atzīst par saderīgu ar kopējo tirgu — Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Nepieņemamība)

(2012/C 80/31)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Groupe Partouche (Parīze, Francija) (pārstāvis — J. J. Sebag, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek un N. von Lingen)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: *La française des jeux* (Boulogne-Billancourt, Francija) un *Groupe Lucien Barrière* (Parīze, Francija) (pārstāvji — D. Théophile un P. Mèle, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2010. gada 21. maija Lēmumu C(2010) 3333, ar kuru par saderīgu ar iekšējo tirgu un Eiropas ekonomikas zonas (EEZ) līgumu ir atzīta uzņēmumu koncentrācijas darbība, kura ir vērsta uz to, lai *Française des Jeux* un *Groupe Lucien Barrière* iegūtu kopīgu kontroli pār uzņēmumu *Newco* (lieta COMP/M.5786 — *Française des jeux/Groupe Lucien Barrière/JV*)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Groupe Partouche* sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina tos, kas radušies Eiropas Komisijai, *Française des jeux* un *Groupe Lucien Barrière*.

(¹) OV C 274, 09.10.2010.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 23. janvāra rīkojums — *Henkel un Henkel France/Komisija*

(Lieta T-607/11 R)

(Pagaidu noregulējums — Konkurence — Komisijas lēmums, ar kuru atteikts nosūtīt dokumentus valsts konkurences iestādei — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Intereses celt prasību neesamība — Formas prasību neievērošana — Lūgto pasākumu pagaidu rakstura neesamība — Nepieņemamība)

(2012/C 80/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Henkel AG & Co. KGaA* (Diseldorfa, Vācija) un *Henkel France* (Boulogne-Billancourt, Francija) (pārstāvji — R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet un É. Paroche, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — N. Khan un P. J. O. Van Nuffel)

Priekšmets

Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu saistībā ar Komisijas 2011. gada 30. septembra lēmumu (lieta COMP/39.579 — mājsaimniecības mazgāšanas līdzekļi — un lieta 09/0007 F) noraidīt Francijas konkurences iestādes lūgumu, lai saistībā ar lietu 09/0007 F, kas attiecas uz mazgāšanas līdzekļu nozari Francijā, tiktu nosūtīti vairāki lietā COMP/39.579 iesniegtie dokumenti

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 25. janvāra rīkojums — *Euris Consult/Parlaments*

(Lieta T-637/11 R)

(Pagaidu noregulējums — Pakalpojumu publiskais iepirkums — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Tulkošanas uz maltiešu valodu pakalpojumi — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Paziņošanas veidi — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Iespējas zaudēšana — Būtiska un neatgriezeniska kaitējuma neesamība — Steidzamības neesamība)

(2012/C 80/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Euris Consult Ltd* (Floriana, Malta) (pārstāvis — F. Moyses, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — L. Darie un F. Poilvache)

Priekšmets

Prasība apturēt Eiropas Parlamenta 2011. gada 18. oktobra lēmuma, kas pieņemts saistībā ar publiskā iepirkuma procedūru (MT/2011/EU) par rakstiskās tulkošanas uz maltiešu valodu pakalpojumu sniegšanu (OV S 56-090372) un ar ko tika noraidīts prasītājas iesniegtais piedāvājums, piemērošanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2011. gada 30. decembrī — *TV2/Danmark/Komisija*

(Lieta T-674/11)

(2012/C 80/34)

Tiesvedības valoda — dāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *TV2/Danmark A/S* (Odense, Dānija) (pārstāvis — O. Koktvedgaard, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi:

- galvenokārt, prasība atcelt Komisijas 2011. gada 20. aprīļa lēmumu par Dānijas īstenotajiem pasākumiem attiecībā uz TV2/Danmark (C 2/03) tiktāl, ciktāl Komisija ir konstatējusi, ka izmeklētie pasākumi ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē (Lēmuma secinājumu 101. un 153. apsvērumus un 1. punkts);
- pakārtoti, prasība atcelt Komisijas 2011. gada 20. aprīļa lēmumu par Dānijas īstenotajiem pasākumiem attiecībā uz TV2/Danmark (C 2/03) tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka:
  - izmeklētie pasākumi ir jauns atbalsts, par kuru tātad bija jāpaziņo (Lēmuma secinājumu 154. apsvērumus un 1. punkts);
  - 1997.–2002. gada licenču maksas, ko TV2 pārskaitīja TV2 reģionālajām raidstacijām, ir valsts atbalsts TV2 (Lēmuma 194. apsvērumus), un
  - reklāmas ieņēmumi par 1995. un 1996. gadu, kas, likvidējot TV2 Fund 1997. gadā, tika pārskaitīti no TV2 Fund uz TV2, ir valsts atbalsts TV2 (Lēmuma 90., 92., 193. un 195. apsvērumus un 1. tabula).

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar LESD 107. panta 1. punktu, LESD 14. pantu un Amsterdamas Protokolu. Prasītāja apgalvo, ka:

- prasītāja nav saņēmusi valsts atbalstu un ka izmeklētie pasākumi nevis deva priekšroku TV2/Danmark LESD 107. panta izpratnē, bet tie bija vienīgi kompensācija par TV2/Danmark sniegtajiem publiskajiem pakalpojumiem;

prasītāja apgalvo, ka Komisija nav piemērojusi sprieduma lietā *Altmark* nosacījumus atbilstoši to jēgai un mērķim un tā ir kļūdaini secinājusi, ka nav izpildīts otrais un ceturtais sprieduma lietā *Altmark* nosacījums;

- apgalvotais atbalsts TV2/Danmark licenču maksas un atbrīvojumu no uzņēmumu ienākuma nodokļa veidā nebija jauns atbalsts Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ izpratnē, jo šie pasākumi notika pirms Dānija pievienošanās ES;
- licenču maksas, ko TV2/Danmark pārskaitīja reģionālajām raidstacijām no 1997. līdz 2002. gadam, nevar kvalificēt kā valsts atbalstu TV2/Danmark, jo TV2/Danmark nebija faktiskā šo līdzekļu saņēmēja, un

- līdzekļi, kas tika pārskaitīti no TV/2 Reklame A/S caur TV/2 Fund uz TV/2 Danmark, ir gūti no reklāmu pārdošanas un tie nav valsts atbalsts, jo tas bija maksājums TV2/Danmark par TV2/Danmark raidīšanas tīkla reklāmas pārraidīšanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108]. panta piemērošanai (OV 1999 L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 2. janvārī — Francija/Komisija

(Lieta T-1/12)

(2012/C 80/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues un J. Gstalter)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2011. gada 24. oktobra Lēmumu C(2011) 7808, galīgā redakcija, ar kuru Komisija par nesaderīgu ar iekšējo tirgu ir atzinusi pārstrukturēšanas atbalstu, ko Francijas iestādes ir paredzējušas piešķirt *SeaFrance* SA kapitāla paliecināšanas veidā un ar izdevumiem, ko *SNCF* piešķir *SeaFrance*.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvota valsts atbalsta jēdziena LESD 107. panta izpratnē neievērošana, jo Komisija ir uzskatījusi, ka *SNCF* plānoto divu izdevumu pārdomātā struktūra ir jāvērtē kopā ar glābšanas un pārstrukturēšanas atbalstu. Šim pamatam ir divas daļas, kuru pamatā ir šādi fakti:

- pirmkārt, Komisija ir kļūdaini interpretējusi Vispārējās tiesas 1998. gada 15. septembra spriedumu lietā T-11/95 *BP Chemicals*/Komisija (*Recueil*, II-3235. lpp.), un

- otrkārt un pakārtoti, Komisija ir šo Vispārējās tiesas spriedumu kļūdīgi piemērojusi.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvota valsts atbalsta jēdziena LESD 107. panta izpratnē neievērošana, jo Komisija ir lieki uzskatījusi, ka Francijas iestādes nav pierādījušas, ka, vērtējot atsevišķi, SNCF plānotie divi aizdevumi esot piešķirti pēc tirgus likmes. Šim pamatam ir divas daļas, kuru pamatā ir šādi fakti:
- pirmkārt, Komisija attiecīgajiem aizdevumiem esot kļūdīgi atteikusies piemērot Komisijas 2008. gada 19. janvāra Paziņojumu par atsaucē likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu ⁽¹⁾ un
- otrkārt, Komisija esot kļūdīgi uzskatījusi, ka attiecīgo aizdevumu likmēm jābūt aptuveni 14 %, lai šie aizdevumi atbilstu tirgum.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvotas tiesiskas un faktiskas kļūdas, jo Komisija ir uzskatījusi, ka pārstrukturēšanas atbalsts nav saderīgs ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, interpretējot to kontekstā ar pamatnostādņiem par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka tiek pārkāpts LESD 345. pants, kurā ir noteikts, ka Līgumi nekādi neietekmē ipašumtiesību sistēmu dalībvalstīs.

⁽¹⁾ OV C 14, 6. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 9. janvārī — *Interbev*/Komisija

(Lieta T-18/12)

(2012/C 80/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev)* (Parīze, Francija) (pārstāvji — P. Morrier un A. Bouviala, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2011. gada 13. jūlija lēmumu par valsts atbalstu SA.14974 (C 46/2003) — Francija — par iemaksām par labu *INTERBEV*, C(2011) 4923, galīgā redak-

cija, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts, tiktāl, ciktāl tajā *INTERBEV* no 1996. līdz 2004. gadam organizētās darbības reklāmas, veicināšanas pasākumu, tehniskās palīdzības un izpētes un attīstības jomā ir kvalificētas kā valsts atbalsts, no vienas puses, un lielās brīvprātīgās iemaksas, kas tika izmantotas šo darbību finansēšanai, ir kvalificētas kā valsts līdzekļi, kas ir iepriekš minēto valsts atbalsta pasākumu neatņemama sastāvdaļa, no otras puses;

- pakārtoti, atcelt Eiropas Komisijas 2011. gada 13. jūlija lēmumu par valsts atbalstu SA.14974 (C 46/2003) — Francija — par iemaksām par labu *INTERBEV*, C(2011) 4923, galīgā redakcija, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts, tiktāl, ciktāl valsts tiesas ir aicinātas atlīdzināt lielās brīvprātīgās iemaksas (apstrīdētā lēmuma 201. un 202. punkts);

- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots, ievērojot LESD 296. pantu un it īpaši nosacījumus, kas attiecas i) uz selektīva rakstura ekonomisku priekšrocību liellopu un aitu nozares operatoriem, ii) prasītājas organizēto darbību valstisko izcelsmi, iii) ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm un iv) obligāto saistību starp prasītājas organizētajām darbībām un lielajām brīvprātīgajām iemaksām, kas tiek dēvētas arī par obligātajām brīvprātīgajām iemaksām, kas iekasētas no 1996. līdz 2004. gadam.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, jo par darbībām, ko prasītāja organizēja no 1996. līdz 2004. gadam:

- nav atbildīga valsts un lielās brīvprātīgās iemaksas, no kurām tās tika finansētas, nav valsts līdzekļi un nekādā ziņā nav saistītas ar Francijas valsti;

- tās nav ekonomiska priekšrocība vienai vai vairākām personām;

- tās neietekmē, pat ne potenciāli, konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm.

- 3) Ar trešo pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz obligāto saistību starp lielajām brīvprātīgajām iemaksām un prasītājas veiktajām darbībām.
- 4) Ar ceturto pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz to, kas valsts tiesai ir jāsecina no paziņojuma par lielām brīvprātīgām iemaksām neesamības. Komisija apstrīdētā lēmuma 202. punktā aicināja valsts tiesu piespriest atļūdzināt lielās brīvprātīgās iemaksas un atzīt atbalstu par nederīgu, un ieinteresētās personas vērsties valsts tiesā, lai gan valsts tiesai nebija jāpiespiež atļūdzināt atbalstu un lielās brīvprātīgās iemaksas, jo šāda atļūdzināšana nav piemērota un nav praktiski iespējama.

Prasība, kas celta 2012. gada 16. janvārī — Fomanu/ITSB (“Qualität hat Zukunft”)

(Lieta T-22/12)

(2012/C 80/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Vācija) (pārstāvis — T. Raible, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 27. oktobra lēmumu lietā R 1518/2011-1;
- piespriest ITSB atļūdzināt apelācijas procesā radušos tiesāšanās izdevumus un tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Qualität hat Zukunft” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16. un 40. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgā Kopienas preču zīme esot atšķirtspējīga

Prasība, kas celta 2012. gada 20. janvārī — PT Musim Mas/Padome

(Lieta T-26/12)

(2012/C 80/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonēzija) (pārstāvis — D. Luff, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi:

- atcelt 2011. gada 8. novembra Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1138/2011, ar kuru piemēro galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indijas, Indonēzijas un Malaizijas izcelsmes alifātisko spirtu un to maisījumu importam (OV L 293, 1. lpp.) (turpmāk tekstā — “apstrīdētā regula”), 1. un 2. pantu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest atbildētājam atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots,

— ka Vispārējās tiesas kompetence ir izvērtēt apstrīdētās regulas 1. un 2. pantu un to saderību ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis⁽¹⁾ (turpmāk tekstā — “pamatregula”) un Eiropas tiesību pamatprincipiem.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka

— Padome ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, jo

- a) tā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar faktiem un pilnvaru nepareizu izmantošanu, noliedzot, ka pastāv “viena ekonomiska vienība” starp prasītāju un ar to saistīto meitas sabiedrību Singapurā. Izmeklēšanas laikā Komisija tīši nav ņēmusi vērā faktus, kurus izvirzījusi prasītāja saistībā ar saistītajām sabiedrībām;

- b) Padome nav sniegusi pietiekamus pierādījumus, ka ir izpildīti pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktā paredzētie nosacījumi. Tā arī ir nepareizi izmantojusi pilnvaras un pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā saistībā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta piemērošanu, pamatojoties uz nepareiziem vai nepareizi interpretētiem faktiem, lai pierādītu, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunkta piemērošanas nosacījumi ir izpildīti. Padome nav ņēmusi vērā faktus, ko prasītāja iesniegusi Komisijai, kurus Komisija ir pārbaudījusi un kurus tā nav noraidījusi nevienā no izmeklēšanas procedūras stadijām.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots,
- ka Padome ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punktu, jo:
- a) tā nav veikusi taisnīgu salīdzinājumu starp eksporta cenu un parasto vērtību. Tā nav pietiekami pierādījusi atšķirības faktoros, kas ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Atšķirībā no pastāvošās judikatūras tā nav pierādījusi asimetriju starp parasto vērtību un eksporta cenu, nepastāvot korekcijai par samaksātajām komisijas maksām. Padome nav ņēmusi vērā informāciju un pierādījumus, kas sniegti prasītājas atbildē uz informācijas pieprasījumu un kas iegūti pārbaudes apmeklējumos, kuros pierādīts, ka ICOF S arī veic pārdošanu pašmāju tirgū. Tā nav pietiekami norādījusi iemeslus, kādēļ tā nav ņēmusi vērā šo informāciju un pierādījumus. Šādi rīkojoties, Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu izvērtēšanā un nepareizi izmantojusi pilnvaras. Tā nav pietiekami pamatojusi nepieciešamību pēc korekcijas un šī korekcija ir diskriminējoša attiecībā pret prasītāju;
- b) Padome nav izvairījies no duplikācijas peļņas atskaitīšanā no eksporta cenas. Padome atskaitīja pirmo hipotētisko maržu 5 % apmērā no ICOF E peļņas, piemērojot pamatregulas 2. panta 9. punktu, un otro hipotētisko maržu 5 % apmērā no ICOF S peļņas, tādējādi atskaitot nesaprātīgu kopējo hipotētisko maržu no veiktās pārdošanas grupas iekšienē. Tas ir acīmredzami pretrunā faktiem un praksei saistībā ar šāda veida komercdarījumiem. Tādējādi Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā saistībā ar iekšgrupas peļņu un tā ir nepareizi, diskriminējoši un nesaprātīgi piemērojuši pamatregulas 2. panta 10. punktu.
- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots,
- ka Padome, izvērtējot prasītājas situāciju, ir pārkāpusi labas pārvaldības principu. Tā nav ņēmusi vērā informāciju, pierādījumus un argumentus, kas iesniegti Komisijai izmeklēšanas laikā. Tā vietā Padome ir pamatojusies uz formāliem rēķiniem, samaksātām komisijas maksām un līgumiem, kas apskatīti ārpus to konteksta, lai mākslīgi palielinātu prasītājas dempinga starpību. Komisijai un Padomei būtu bijis jābūt rūpīgākām un jāveic stingrāku analīzi, lai nonāktu pie saviem secinājumiem.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots,

— ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot vienlīdzības un nediskriminācijas principus. Piemērojot korekciju prasītājas eksporta cenai, Padomei ir radījusi asimetriju starp eksporta cenu un parasto vērtību vienīgi prasītājas korporatīvās un nodokļu struktūras dēļ. Turklāt prasītājam ir ticis piemērots hipotētiskās maržas dubultais atskaitījums tā struktūras dēļ. Abas situācijas ir diskriminējošas attiecībā pret prasītāju salīdzinājumā ar citām sabiedrībām, saistībā ar kurām veikta izmeklēšana un kurām ir līdzīga izmaksas, kurām nav piemērotas korekcijas.

(¹) OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 17. janvārī — Bauer/ITSB — BenQ Materials (“Daxon”)

(Lieta T-29/12)

(2012/C 80/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Erika Bauer (Schaufling, Vācija) (pārstāve — A. Merz, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Taivāna)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— pilnā apjomā atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2011. gada 9. novembra lēmumu lietā R 2191/2010-2;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: BenQ Materials Corp.

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Daxon” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 5. un 10. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “DALTON” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 5., 18., 25., 35., 41. un 44. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm esot sajaukšanas iespēja

Prasība, kas celta 2012. gada 23. janvārī — Piotrowski/ITSB (“MEDIGYM”)

(Lieta T-33/12)

(2012/C 80/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Elke Piotrowski (Viernheim, Vācija) (pārstāvis — J. Albrecht, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 18. novembra lēmumu lietā R 734/2011-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “MEDIGYM” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 10. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums, jo Apelāciju padomes lēmums esot balstīts uz pamatiem, attiecībā uz kuriem prasītāja nav varējusi ieņemt nostāju, kā arī Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgajai preču zīmei esot tikusi atteikta aizsardzība atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 154. panta 3. punktam un 37. panta 1. punktam, lai gan preču zīmes reģistrācija neesot izslēgta nedz saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nedz arī saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu

Prasība, kas celta 2012. gada 25. janvārī — Herbacin cosmetic/ITSB — Laboratoire Garnier (“HERBA SHINE”)

(Lieta T-34/12)

(2012/C 80/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Herbacin cosmetic GmbH (Wutha-Farnroda, Vācija) (pārstāvis — J. Eberhardt, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Laboratoire Garnier et Cie (Parīze, Francija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 22. novembra lēmumu lietā R 2255/2010-1;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Laboratoire Garnier et Cie

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “HERBA SHINE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un Kopienas preču zīme un starptautiska reģistrācija “HERBACIN” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta pirmā teikuma pārkāpums, jo pirmās instances lēmuma par iebildumiem pieņemšanas brīdī vairs neesot bijis reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas spēkā esošs lūgums sniegt izmantošanas pierādījumus; Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ignorējot ievērojamos ar pretnostatīto atbildētājas preču zīmi “HERBACIN” veiktos eksporta darījumus; kā arī Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta pirmā teikuma pārkāpums, jo esot tikuši nepareizi novērtēti iesniegtie izmantošanas pierādījumi attiecībā uz klientiem Kopienā

Prasība, kas celta 2012. gada 20. janvārī — Athens Resort Casino/Komisija**(Lieta T-36/12)**

(2012/C 80/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Athens Resort Casino AE Symmetochon (Marrousi, Grieķija) (pārstāvji — N. Niejahr, Q. Azau, F. Spyropoulos, I. Dryllerakis un K. Spyropoulos, advokāti, un F. Carlin, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2011. gada 24. maija Lēmumu 2011/716/ES par valsts atbalstu noteiktiem Grieķijas kazino C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09), ko īstenojusi Grieķijas Republika (OV L 285, 01.11.2011., 25. lpp.) (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), vai
- pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, vai
- papildus pakārtoti, atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tajā ir uzdots atgūt summas no prasītāja; un
- piespriest atbildētājai segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt tos, kas šajā tiesvedībā radušies prasītājam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka
  - atbildētāja ir pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu, nolemjot, ka attiecīgais pasākums ir valsts atbalsts, ciktāl:
    - a) tā norādīja, ka prasītājs saņēma ekonomisku priekšrocību “fiskālas diskriminācijas” formā EUR 7,20 apmērā par biļeti;
    - b) tā konstatēja, ka pasākums ietvēra atteikšanos no valsts līdzekļiem;
    - c) tā uzskatīja, ka pasākums ir selektīvs prasītāja labā, un
    - d) tā secināja, ka pasākums izkropļo konkurenci un ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka
  - atbildētāja ir pārkāpusi LESD 296. pantu, nenorādot savā lēmumā pietiekamu pamatojumu, kas ļautu prasītājam saprast un Vispārējai tiesai pārbaudīt iemeslu, kāpēc Komisija uzskatīja, ka prasītājs guva labumu no selektīvas priekšrocības, ka šāda priekšrocība ietvēra atteikšanos no valsts ieņēmumiem un ka tā varētu izkropļot konkurenci un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka
  - gadījumā, ja Tiesa atzīs, ka prasītājam tika piešķirts nesaņēmts atbalsts, tai ir jāatceļ apstrīdētais lēmums tiktāl, ciktāl tajā tiek uzdots atgūt no prasītāja summas, jo ar šādu atgūšanu tiktu pārkāpts:
    - a) Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14. panta 1. punkta pirmais teikums, saskaņā ar kuru atgūšanai ir jāattiecas uz saņēmtā saņemto atbalstu, jo atbildētāja apstrīdētajā lēmumā nav pareizi kvantificējusi atbalsta summu, ko prasītājs varētu būt saņēmis;
    - b) Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta otrais teikums, tā kā ar atgūšanu šajā gadījumā tiek pārkāpti ES tiesību vispārējie principi, proti, tiesiskās palāvības princips, tiesiskās drošības princips un samērīguma princips.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta (tagad 108. pants) piemērošanai (OV L 83, 27.03.1999., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 30. janvārī — Hamcho un Hamcho International/Padome**(Lieta T-43/12)**

(2012/C 80/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Mohamad Hamcho (Damaska, Sīrija) un Hamcho International (Damaska) (pārstāvis — M. Ponsard, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pieņemt šo prasību izskatīšanai paātrinātā procesā;

— tiktāl, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītājiem, atcelt:

— Lēmumu 2011/273/KĀDP ar līdz šai dienai izdarītajiem papildinājumiem un grozījumiem, tostarp visus lēmumus, kas minēti iepriekš 17. nodaļā ar papildinājumiem un grozījumiem, kas izdarīti līdz šim brīdim;

— Regulu Nr. 442/2011 ar līdz šai dienai izdarītajiem papildinājumiem un grozījumiem, tostarp visas regulas, kas minētas iepriekš 18. nodaļā;

— Lēmumu 2011/782/KĀDP ar līdz šai dienai izdarītajiem papildinājumiem un grozījumiem, kas izdarīti tostarp ar Īstenošanas lēmumu 2012/37/KĀDP, saskaņā ar iepriekš 19. nodaļā minēto;

— Regulu Nr. 36/2012 ar līdz šai dienai izdarītajiem papildinājumiem un grozījumiem, kas izdarīti tostarp ar Īstenošanas regulu Nr. 55/2012, saskaņā ar iepriekš 20. nodaļā minēto;

— atcelt Padomes lēmumu, kas ietverts tās 2011. gada 21. decembra paziņojumā prasītājiem, ar kuru tiek paturēta spēkā to iekļaušana strīdīgajos sarakstos;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus, kas ir būtībā identiski vai līdzīgi pamatiem, kas izvirzīti lietā T-653/11 *Jaber/Padome*.

Vispārējās tiesas 2012. gada 6. februāra rīkojums — *Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia/Komisija*

(Lieta T-337/09) ⁽¹⁾

(2012/C 80/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 256, 24.10.2009.

Vispārējās tiesas 2012. gada 18. janvāra rīkojums — *Ghost Brand/ITSB — Procter & Gamble International Operations (“GHOST”)*

(Lieta T-298/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.08.2011.

Vispārējās tiesas 2012. gada 18. janvāra rīkojums — *Otto/ITSB — Nalsani (“TOTTO”)*

(Lieta T-300/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/46)

Tiesvedības valoda — spāņu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 238, 13.08.2011.

Vispārējās tiesas 2012. gada 18. janvāra rīkojums — *Stichting Greenpeace Nederland un PAN Europe/Komisija*

(Lieta T-362/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 252, 27.08.2011.

Vispārējās tiesas 2012. gada 26. janvāra rīkojums — *Symfiliosi/FRA*

(Lieta T-397/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 282, 24.09.2011.

2012/C 80/33	Lieta T-637/11 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 25. janvāra rīkojums — <i>Euris Consult/Parlaments</i> (Pagaidu noregulējums — Pakalpojumu publiskais iepirkums — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Tulkošanas uz maltiešu valodu pakalpojumi — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Paziņošanas veidi — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Iespējas zaudēšana — Būtiska un neatgriezeniska kaitējuma neesamība — Steidzamības neesamība) 19	19
2012/C 80/34	Lieta T-674/11: Prasība, kas celta 2011. gada 30. decembrī — <i>TV2/Danmark/Komisija</i> 19	19
2012/C 80/35	Lieta T-1/12: Prasība, kas celta 2012. gada 2. janvārī — <i>Francija/Komisija</i> 20	20
2012/C 80/36	Lieta T-18/12: Prasība, kas celta 2012. gada 9. janvārī — <i>Interbev/Komisija</i> 21	21
2012/C 80/37	Lieta T-22/12: Prasība, kas celta 2012. gada 16. janvārī — <i>Fomanu/ITSB</i> ("Qualität hat Zukunft") ... 22	22
2012/C 80/38	Lieta T-26/12: Prasība, kas celta 2012. gada 20. janvārī — <i>PT Musim Mas/Padome</i> 22	22
2012/C 80/39	Lieta T-29/12: Prasība, kas celta 2012. gada 17. janvārī — <i>Bauer/ITSB</i> — <i>BenQ Materials</i> ("Daxon") 23	23
2012/C 80/40	Lieta T-33/12: Prasība, kas celta 2012. gada 23. janvārī — <i>Piotrowski/ITSB</i> ("MEDIGYM") 24	24
2012/C 80/41	Lieta T-34/12: Prasība, kas celta 2012. gada 25. janvārī — <i>Herbacin cosmetic/ITSB</i> — <i>Laboratoire Garnier</i> ("HERBA SHINE") 24	24
2012/C 80/42	Lieta T-36/12: Prasība, kas celta 2012. gada 20. janvārī — <i>Athens Resort Casino/Komisija</i> 25	25
2012/C 80/43	Lieta T-43/12: Prasība, kas celta 2012. gada 30. janvārī — <i>Hamcho un Hamcho International/Padome</i> 25	25
2012/C 80/44	Lieta T-337/09: Vispārējās tiesas 2012. gada 6. februāra rīkojums — <i>Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia/Komisija</i> 26	26
2012/C 80/45	Lieta T-298/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 18. janvāra rīkojums — <i>Ghost Brand/ITSB</i> — <i>Procter & Gamble International Operations</i> ("GHOST") 26	26
2012/C 80/46	Lieta T-300/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 18. janvāra rīkojums — <i>Otto/ITSB</i> — <i>Nalsani</i> ("TOTTO") 26	26
2012/C 80/47	Lieta T-362/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 18. janvāra rīkojums — <i>Stichting Greenpeace Nederland un PAN Europe/Komisija</i> 26	26
2012/C 80/48	Lieta T-397/11: Vispārējās tiesas 2012. gada 26. janvāra rīkojums — <i>Symfiliosi/FRA</i> 26	26

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

